

Warszawa, dnia 27 maja 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 160/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Zuzanna Poźniak

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 27 maja 2019 r. w Warszawie

sprawy K. K., syna S. i I., ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt II K 455/17

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 160/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 455/17 Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim przyjmując, że oskarżony K. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w treści art. 178a § 1 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 k.k., art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył prowadzone przeciwko oskarżonemu postępowanie na okres 2 lat tytułem próby, na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zaliczył K. K. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 lutego 2017 r., zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty, zwalniając go w pozostałej części z kosztów postępowania w sprawie i przejmując te koszty na rachunek Skarbu Państwa.

Opisany wyżej wyrok został zaskarżony przez K. K. oraz jego obrońcę w całości na korzyść oskarżonego. Obydwaj skarżący wniesli o zmianę tegoż wyroku poprzez uniewinnienie K. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Obydwie wywiedzione apelacje okazały się być zasadne, co skutkowało uwzględnieniem przez Sąd odwoławczy zawartych w nich wniosków i uniewinnienie oskarżonego K. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w treści art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu Okręgowego (odmiennej od poglądu wyrażonego przez Sąd meriti) w realiach niniejszej sprawy nie sposób obiektywnie stwierdzić, aby zachowanie oskarżonego K. K. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 178a §

1 k.k. w stopniu pozwalającym na przypisanie mu winy za ten czyn zabroniony i aby wina ta została udowodniona oskarżonemu w sposób nie budzący wątpliwości.

Dokonana przez Sąd Okręgowy analiza akt niniejszej sprawy oraz zgromadzonych w nich dowodów pozwala na uznanie, iż zasadnym jest zawarty w obydwu apelacjach zarzut dokonania przez Sąd Rejonowy ich dowolnej, a nie swobodnej oceny.

Bezspornym w okolicznościach niniejszej sprawy jest, iż do akt postępowania nie został załączony protokół z pobrania krwi od K. K. dniu 13 lutego 2017 r. Okoliczność ta ma w ocenie Sądu Okręgowego znaczenie kluczowe, ponieważ nie istnieje materialny dowód potwierdzający prawidłowość procedury pobrania od oskarżonego materiału dowodowego w postaci jego krwi, co czyni niemożliwym obiektywne ustalenie, iż wynik opinii biegłego oraz przeprowadzonych badań w rzeczywistości dotyczy oskarżonego. Obowiązujące w dniu inkryminowanego zdarzenia Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 grudnia 2015 roku w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U.2015.2153) opisuje szczegółowe warunki oraz procedurę pobrania krwi do celów procesowych, a w § 10 drobiazgowo wskazuje wszystkie elementy, jakie powinien zawierać protokół dokumentujący tę czynność. Ponadto, zgodnie z przytoczonym przepisem powinien on zostać podpisany przez lekarza przeprowadzającego badanie oraz przez poddanego badaniu, jeżeli jego stan pozwala na złożenie podpisu.

Z punktu widzenia natomiast niniejszego postępowania wskazane wyżej regulacje są o tyle istotne, i w związku z tym powinny być tym bardziej skrupulatnie realizowane - że wynik badania przeprowadzonego w ramach opinii wydanej przez biegłego P. P. stanowi de facto jedyny dowód potwierdzający winę oskarżonego.

Poza fizycznym brakiem wspomnianego wyżej protokołu, analizując niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dostrzegł dodatkowo szereg uchybień, które uniemożliwiają obdarzenie pełną wiarygodnością przedmiotowej opinii i w konsekwencji uznanie, że K. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ramach dostępnego materiału dowodowego możliwym jest ustalenie, że pakiet z zabezpieczoną krwią, o numerze kontrolnym (...); (...) został w dniu 13 lutego 2017 r. skierowany do analizy do Laboratorium Kryminalistycznego (...) (k. 9). Następnie w aktach sprawy znajduje się informacja, iż postanowieniem z dnia 15 marca 2017 r. prokurator zlecił wydanie opinii oraz zbadanie próbki Laboratorium (...), prowadzonemu przez biegłego P. P. (k. 28). Z daty opinii wynika natomiast, iż badanie krwi oskarżonego zostało wykonane w dniu 19 czerwca 2017 r. (k. 37-58). Co niezmiernie istotne, w treści opinii (k. 44) biegły wskazał iż w protokole pobrania materiału do pakietu (...); (...) (którym najwidoczniej dysponował w momencie wydawania opinii) nie zostały wpisane dane osoby, od której krew była wówczas pobierana. Przedstawione wyżej ustalenia dokonane przez Sąd odwoławczy, przy braku fizycznego dostępu do protokołu pobrania do badań na zawartość alkoholu krwi od K. K. nie pozwalają w ocenie Sądu Okręgowego na obiektywną weryfikację prawidłowości postępowania funkcjonariuszy Policji zabezpieczających ten dowód, zwłaszcza, że oskarżony w treści swoich wyjaśnień wskazał, iż podczas przeprowadzania procedury z jego udziałem jego ręka została spryskana nieznanym mu płynem dezynfekującym (co stanowi znaczne naruszenie procedury, gdyż płyn ten mógł zawierać w sobie alkohol – co dyskwalifikowałoby wartość dowodową takiej próbki).

Reasumując zatem powyższe, uchybienia stwierdzone przez Sąd Okręgowy w połączeniu z niemożnością dowodowego wykorzystania protokołu badania oskarżonego za pomocą urządzenia (...) oraz popartą stosowną dokumentacją medyczną linią jego obrony tworzą szereg zasadnych wątpliwości dotyczących prawidłowości ustalenia poziomu alkoholu w organizmie K. K., które w żaden sposób nie mogą zostać wyeliminowane na podstawie istniejącego w sprawie materiału dowodowego. W związku z tym, Sąd Okręgowy mając na względzie treść art. 5 § 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sposób obiektywny i nie budzący wątpliwości nie wykazało, iż dopuścił się on przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie odpowiednich przepisów, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

SSO Adam Bednarczyk